

ĀDITYAHRDAYA STOTRAM

Ādityahrdayam to starożytny hymn religijny, poświęcony Ādityi czyli Sūryi (Bogu Słońca). Znajduje się on w sanskryckim eposie Rāmāyana (Dzieje Rāmy) autorstwa Vālmīkiego, w księdze Yuddha Kānda (6.105). Został on wyrecytowany przez mędrca Agastyę Panu Rāmie (siódmemu avatārowi Viṣṇu) na polu bitwy, tuż przed jego walką z królem Rakshasa (demonów) – Rāvaṇą. W nim Agastya uczy Rāmę procedury oddawania czci Ādityi - Słońcu, aby uzyskać siłę do pokonania wroga.

W tłumaczeniu āditya oznacza dosłownie „syn Aditi”. Aditi, żona mędrca Kashyapy, jest matką bogów. W tradycji wedyjskiej uosabia kobiecość, najwyższe ucieleśnienie macierzyństwa i manifestację Energii świetlnej wszechświata. Natomiast hrdayam, to sanskryckie słowo oznaczające „serce”. Serce syna Aditi – Boga Słońca. W tej stotrze – hymnie wychwala się moc Bóg Słońca, który pomaga przewyższać trudności, chroni, daje siłę i odwagę.

Hymnu opisuje jak Rishi (mędrzec) Agastya zbliża się do Rāmy. Podkreśla On wielkość Ādityahrdayam i korzyści płynące z jej recytowania. Opisuje Āditę – Słońce jako uosobienia wszystkich bogów, a także żywiciela, podtrzymującego i dającego ciepło. Następnie recytuje mantry do Ādityi, przekazując je Rāmie. Zgodnie z tradycją, każda mantra powinna być otrzymana od Nauczyciela. Pozdrowienia dla Ādityi oraz opis rezultatów tej modlitwy, sposobu jej odmawiania kończą ten święty hymn. Bóg Słońca, którego jednym z imion jest Āditya, obdarza wszelkimi błogosławieństwami tych, którzy z oddaniem i miłością zwracają się do Niego.

Krótką medytacja – dhyānam, poprzedza sam tekst ādityahrdayam.

ĀDITYAHRDAYA STOTRAM

dhyānam -

namaḥ savitṛe jagadeka cākṣuṣe
jagat prasūti sthiti nāśa hētave
trayīmayāya triguṇātma dhāriṇe
virīñci nārāyaṇa śaṅkarātmane

ādityahrdayam -

tatō yuddhapariśrāntaṁ samarē cintayā sthitam |
rāvaṇaṁ cāgratō dṛṣṭvā yuddhāya samupasthitam || 1 ||

daivataiśca samāgamya draṣṭumabhyāgatō raṇam |
upāgamyābravīdrāmamagastyō bhagavānṛṣiḥ || 2 ||

rāma rāma mahābāhō śṛṇu guhyaṁ sanātanam |
yēna sarvānarīn vatsa samarē vijayiṣyasi || 3 ||

ādityahrdayaṁ puṇyaṁ sarvaśatruvināśanam |
jayāvahaṁ japēnnityamakṣayyaṁ paramaṁ śivam || 4 ||

sarvamaṅgalamāṅgalyaṁ sarvapāpaprāṇāśanam |
cīntāśōkaprasāmanamāyurvardhanamuttamam || 5 ||

raśmimantaṁ samudyantaṁ dēvāsuranamaskṛtam |
pūjayasva vivasvantaṁ bhāskaraṁ bhuvanēśvaram || 6 ||

sarvadēvātmakō hyēṣa tējasvī raśmibhāvanaḥ |
ēṣa dēvāsuraṇāmllōkān pāti gabhastibhiḥ || 7 ||

ēṣa brahmā ca viṣṇuśca śivaḥ skandaḥ prajāpatiḥ |
mahēndrō dhanadaḥ kālō yamaḥ sōmō hyapām patih || 8 ||

pitarō vasavaḥ sādhyā hyaśvinau marutō manuḥ |
vāyurvahniḥ prajāprāṇa ṛtukartā prabhākaraḥ || 9 ||

ādityaḥ savitā sūryaḥ khagaḥ pūṣā gabhastimān |
suvarṇasadṛśō bhānurhiraṇyarētā divākaraḥ || 10 ||

haridaśvaḥ sahasrārcciḥ saptasaptirmarīcīmān |
timirōnmathanāḥ śambhustvaṣṭā mārtaṇḍa amśumān || 11 ||

hiraṇyagarbhaḥ śiśirastapanō bhāskarō raviḥ |
agnigarbhō:’ditēḥ putraḥ śaṅkhaḥ śiśiranāśanaḥ || 12 ||

vyōmanāthastamōbhēdī ṛgyajuḥsāmapāragaḥ |
ghanavṛṣṭirapām mitrō vindhyavīthīplavaṅgamaḥ || 13 ||

ātapī maṇḍalī mṛtyuḥ piṅgalaḥ sarvatāpanaḥ |
kavirviśvō mahātējā raktaḥ sarvabhavōdbhavaḥ || 14 ||

nakṣatragrahatārāṇāmadhipō viśvabhāvanaḥ |
tējasāmapī tējasvī dvādaśātmannamō:’stu tē || 15 ||

namaḥ pūrvāya girayē paścīmāyādrayē namaḥ | [paścīmē girayē]
jyōtirgaṇānām patayē dinādhīpatayē namaḥ || 16 ||

jayāya jayabhadrāya haryaśvāya namō namaḥ |
namō namaḥ sahasrāmśō ādityāya namō namaḥ || 17 ||

nama ugrāya vīrāya sāraṅgāya namō namaḥ |
namaḥ padmaprabōdhāya mārtaṇḍāya namō namaḥ || 18 ||

brahmēśānācyutēśāya sūryāyādityavarācasē |
bhāsvatē sarvabhakṣāya raudrāya vapuṣē namaḥ || 19 ||

tamōghnāya himagnāya śatrughnāyāmitātmanē |
kṛtaghnagnāya dēvāya jyōtiṣām patayē namaḥ || 20 ||

taptaśmīkarābhāya vahnayē viśvakarmaṇē |
namastamō:’bhiniagnāya ruṇayē lōkasākṣiṇē || 21 ||

nāśayatyēṣa vai bhūtaṁ tadēva sṛjati prabhuḥ |
pāyatyēṣa tapatyēṣa varṣatyēṣa gabhastibhiḥ || 22 ||

ēṣa suptēṣu jāgarti bhūtēṣu pariniṣṭhitaḥ |
ēṣa ēvāgnihōtraṁ ca phalaṁ caivāgnihōtriṇām || 23 ||

vēdāśca kratavaścaiva kratūnām phalamēva śa |
yāni kṛtyāni lōkēṣu sarva ēṣa raviḥ prabhuḥ || 24 ||

ēnamāpatsu kṛcchrēṣu kāntārēṣu bhayēṣu śa |
kīrtayan puruṣaḥ kaścinnāvasīdati rāghava || 25 ||

pūjayasvainamēkāgrō dēvadēvaṁ jagatpatim |
ētattriguṇitaṁ japtvā yuddhēṣu vijayiṣyasi || 26 ||

asmin kṣaṇē mahābāhō rāvaṇaṁ tvaṁ vadhiṣyasi |
ēvamuktvā tadā:’gastyō jagāma śa yathāgatam || 27 ||

ētaśchrutvā mahātējā naṣṭaśōkō:’bhavattadā |
dhārayāmāsa supṛitō rāghavaḥ prayatātmavān || 28 ||

ādityaṁ prēkṣya japtvā tu paraṁ harṣamavāptavān |
trirācāmya śuśirbhūtvā dhanurādāya vīryavān || 29 ||

rāvaṇaṁ prēkṣya hr̥ṣṭātmā yuddhāya samupāgamat |
sarvayatnēna mahatā vadhē tasya dhṛtō:’bhavat || 30 ||

atha raviravadannirīkṣya rāmaṁ
muditamanāḥ paramaṁ prahr̥ṣyamāṇaḥ |
niśīcarapatisaṅkṣayaṁ viditvā
suragaṇamadhyagatō vacastvarēti || 31 ||

iti āditya hr̥dayam |

